

[Lilli Gyldenkilde]

gene skulle opbevares, forrentes og senere udbetales, og hvem der i mellemtiden skulle administrere fonden. SF var med til at beslutte, at der ikke skulle være arbejdsgivere i administrationen, som der er i ATP, da det var lønmodtagernes penge, og for at holde arbejdsgiverne ude stemte SF for administrationen osv.

Når arbejdsministeren taler om forlig, vil jeg lige gøre opmærksom på, at én ting er, at nogle var med i et forlig om indgrebet i dyrtidsportionerne, en anden ting er, at nogle, bl.a. SF, De Radikale og Socialdemokratiet, altså var med i et forlig, da vi skulle oprette denne fond.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det vist ligger klart for alle, at vi var uenige i indgrebet, og vi stillede år efter år – 11 gange i alt – forslag om, at vi skulle udbetale disse lønmodtagere deres penge. Fonden voksede og voksede, og til sidst kunne selv vi se, at såfremt så mange penge blev udpumpet på én gang, ville det slå samfundsøkonomien fuldstændig ud af kurs. Jeg må sige, at hver og en gang SF ønskede pengene udbetalt, stemte de borgerlige partier imod.

Først nu, hvor de borgerlige partier er i opposition og tilsyneladende slet ikke tager ansvar for økonomien mere, foreslår de så en udbetaling. Jeg synes, det er populisme, når den er værst, og det støtter vi end ikke i SF, selv om vi tit får skyld for at være meget populistiske.

Jeg har lyst til at spørge, hvad man har tænkt sig. Sandheden er jo, at disse penge er investeret i masser af virksomheder. Skal virksomhederne så pludselig sælge alle aktierne, og hvordan bliver de så stillet? Jeg gad nok vide, hvor mange arbejdspladser der ville blive lukket, for disse penge ligger jo ikke i en pengekasse et eller andet sted; de er investeret i arbejdspladser.

Det ligger vist klart, at vi ikke går på denne her, derimod ønsker vi en demokratisering af administrationen af både Lønmodtagernes Dyrtidsfond, ATP og i øvrigt alle andre pensionskasser. Der må kunne findes nogle regler for ganske almindelige valg til et repræsentantskab bestående af dem, der ejer pengene, dvs. hovedsagelig lønmodtagerne, og de valg kunne passende foregå sammen med de kommunale valg.

Ud af de valgte vælges så en bestyrelse, der efter fastlæggelse af investeringspolitikken på repræsentantskabsmøderne fører disse ud i livet. En sådan demokratisering trænger vi til.

Danske fonde, for der er jo tale om fonde, tillader vi ikke at investere mere end op til et bestemt loft, og det er altså utåleligt, at det bliver ved med at være sådan. Tyske og svenske pensionskasser kan i morgen købe en hel dansk virksomhed, hvis de vil, mens de danske lønmodtagerpenge, der er samlet i denne fond, ikke må købe en dansk virksomhed. Der er altså noget fuldstændig tosset i, at vi ikke kan blive enige om, at de selvfølgelig må investere på lige fod med alle andre pensionskasser.

Når nogle begynder at tale om socialisme i forbindelse med disse fonde, må jeg sådan klø mig lidt i håret, eller hvad man skal sige, for hvor meget socialisering er der helt ærligt sket af USA, på trods af at lønmodtagernes pensionskasser snart ejer måske en fjerdedel eller helt op til en tredjedel af værdierne? Efter min bedste mening vist ikke ret meget.

Vi synes som sagt, det var bedre, at vi tog fat på at demokratisere disse områder. Det deltager vi gerne i, og vi går ud fra, at kernetropperne i den demokratisering, der eventuelt kan blive tale om, først og fremmest må være Socialdemokratiet, De Radikale og SF; hvis andre vil være med, må de meget gerne det, for vi trænger til at få en demokratisering.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil sige til hr. Helge Sander, at det lød fantastisk, at dette var socialistisk, og at det faktisk var et ideologisk felttog. Venstre var ude i. Hr. Helge Sander skulle prøve at se på, som fru Lilli Gyldenkilde lige nævnte, hvordan den amerikanske fagbevægelse investerer milliarder af dollars i det amerikanske erhvervsliv, uden at der er tale om nogen socialisering i den forbindelse.

Jeg synes, man er langt fra sandheden, når man fremfører de ting, som hr. Helge Sander her fremførte.

I øvrigt vil jeg også sige til fru Lilli Gyldenkilde, at dette med demokratisering af forsikringsselskaberne og altså også af de private pensionskasser – det er jo også lønmodtagernes – synes jeg er en diskussion værd, dog ikke i forbindelse med dette forslag; men nu er det i hvert fald nævnt.

Poul Nødgaard (FP):

Da vi i sin tid havde VK-regeringen, husker